

Nașterea din nou

Nașterea din nou

„Și viața veșnică este aceasta: să te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu" (Ioan 17.3).

Ce este nașterea din nou?

Biblia ne spune: Să fii născut din apă și din Duh (Ioan 3.3,5).

Născut din apă

Nu poate fi vorba aici de botezul creștin, pentru că: Nicodim, acest învățător iudeu care a venit să-L întrebe unele lucruri pe Isus, n-ar fi putut înțelege așa ceva (nici să vadă împărăția, potrivit versetului 10), pentru că acest botez nu exista încă în momentul acestei convorbiri.

În Biblie, apa este imaginea bine cunoscută a Cuvîntului lui Dumnezeu care curăță. Cîteva exemple vor fi de ajuns:

- Ezechiel 36.25: „Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățiți."

- Tit 3.5,6: „El ne-a mîntuit... pentru îndurarea Sa, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfînt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mîntuitorul nostru."

- Efeseni 5.26-27: „Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățînd-o prin spălarea cu apă prin Cuvînt."

De altă parte, Cuvîntul lui Dumnezeu este cel care ne naște din nou și nu botezul cu apă:

- Ioan 15.3: „Acum - spune Isus ucenicilor Săi - voi sînteți curați din cauza cuvîntului pe care vi l-am spus."

- Iacov 1.18: „Potrivit voii Sale, El ne-a născut, prin Cuvîntul adevărului, să fim ca cele dintîi roade ale creaturilor Sale."

- 1 Petru 1.23: „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămînță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvîntul lui Dumnezeu, care este viu și care rămîne."

Născut din Duh

Aceasta nu poate să însemne botezul Duhului Sfînt, pentru că:

- Nicodim nu l-ar fi putut primi înainte de ziua Cincizecimii (Ioan 7.39).

- În Scriptură aflăm că au fost suflete născute din nou și care n-au primit Duhul Sfînt ca o Persoană divină, care să locuiască în ele. Așa este cazul - pentru un timp, este adevărat - cu ucenicii înainte de Cincizecime, cu samaritenii din Fapte 8, cu ucenicii din Efes, în Fapte 19. Și așa era starea permanentă a celor credincioși din timpul Vechiului Testament, cum vom vedea mai departe.

Este vorba despre lucrarea Duhului lui Dumnezeu care folosește Cuvîntul pentru a atinge conștiința și inima, în vederea producerii nașterii din nou; este o lucrare care a început de la căderea omului în păcat și care nu se va termina decît atunci cînd istoria omului pe pămînt se va sfîrși.

Nașterea din nou

Ea este deci rezultatul aplicării Cuvîntului lui Dumnezeu unui suflet, prin puterea Duhului Sfînt. Alte expresii sînt folosite pentru a arăta aceeași realitate: dacă nașterea din nou ne prezintă partea lui Dumnezeu care dă viața, întoarcerea la Dumnezeu ne prezintă partea omenească, răspunderea lui în primirea Cuvîntului lui Dumnezeu. Găsim astfel expresiile: „născut din Dumnezeu" (1 Ioan 3.9), „născut din Duh" (Ioan 3.6), „părtași firii dumnezeiești" (2 Petru 1.4).

Ucenicii lui Isus erau ei întorși la Dumnezeu înainte de jertfirea adusă la cruce?

Unii spun în zilele noastre că ucenicii nu erau întorși la Dumnezeu înainte de învierea Domnului, sprijinindu-se pe textul din Luca 22.31-32: „Simon, Simon, iată, Satan a cerut să vă cearnă ca pe grîu. Dar Eu M-am rugat pentru tine ca să nu ți se micșoreze credința și, după ce te vei întoarce, să întărești pe frații tăi."

Cercetarea textului din Luca 22.31-32

„Cînd te vei întoarce"

Cea mai bună traducere a originalului grec este „Cînd te vei întoarce" sau „vei fi revenit", „vei fi restabilit". Folosirea aici de către traducerea dinainte a cuvintelor „te vei întoarce la Dumnezeu" poate duce la confuzie. Același cuvînt grec este tradus în aceeași evanghelie cu „întoarce" (Luca 1.16-17), „s-au întors" (Luca 2.39, 8.55), „să se întoarcă" (Luca 17.31), „se întoarce" (Luca 17.4).

„să vă cearnă ca pe grîu"

Dacă cerni grîul, îl separi de pleavă. În evanghelie, grîul reprezintă pe cei răscumpărați: „își va strînge grîul în grînar" (Matei 3.12), „grîul, strîngeți-l în grînarul meu" (Matei 13.30; vezi Isaia 21.10 pentru Israel). Dacă tigaia lămurește argintul și cuptorul lămurește aurul (Preoverbe 17.3), nu înseamnă că ele sînt metale proaste, ci tocmai că sînt prețioase; metalele acestea trebuie să fie curățite, să fie înlăturată orice zgură (Maleahi 3.3). Apostolul Petru, care „a revenit" și și-a îndeplinit lucrarea în mijlocul fraților săi, nu ne va spune el că încercarea credinței, mult mai prețioasă decît cea a aurului și care totuși este încercat prin foc, are să fie spre laudă? (1 Petru 1.6,7).

“M-am rugat pentru tine ca să nu ți se micșoreze credința"

Dacă el n-ar fi avut credință reală, nici n-ar fi putut avea vreo micșorare a credinței lui; iar a avea credință în Isus înseamnă a fi mîntuit (Faptele 4.12).

„să întărești pe frații tăi"

Frații tăi care sînt neîntorsi la Dumnezeu ca si tine? Sigur că nu, ci: frații tăi în credință. De altă parte, am fi avut a face cu un om neîntors la Dumnezeu care ar primi sarcina să îngrijească de starea duhovnicească a unor credincioși; tot așa i s-ar fi putut cere lui Saul din Tars care sufla amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului să aibă grijă de săracii adunării din Ierusalim și să vegheze asupra binelui lor duhovnicesc!

Cercetarea evangheliilor

- Ioan 2.11: „Ucenicii Lui au crezut în El", Ioan 20.31 ne spune: „și crezînd, să aveți viața în Numele Lui".

- Matei 16.16: „Și Simon Petru, răspunzînd, a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu." Și 1 Ioan 5.1 ne spune: „Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu."

- Ioan 16.30: „Noi credem că ai ieșit de la Dumnezeu". În Ioan 17.8, Isus spune: „Le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis". În Ioan 5.24, El spune: „Cine aude cuvîntul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață."

Și în Ioan 1.12-13: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în numele Lui, le-a dat dreptul să fie copii ai lui Dumnezeu, care au fost născuți... din Dumnezeu".

- Ioan 13.10-11: „Isus i-a zis: „Cine are tot trupul spălat, nu are nevoie decît să-i fie spălate picioarele, căci este cu totul curat; și voi sînteți curați, dar nu toți." Căci știa pe cel care avea să-L vîndă; de aceea a zis: „Nu toți sînteți curați." A spune că ucenicii nu erau întorși la Dumnezeu, că erau la fel ca Iuda, înseamnă - ceea ce este mai grav - a afirma contrariul cuvintelor Domnului.

- Ioan 15.3-4: „Acum voi sînteți curați din cauza cuvîntului pe care vi l-am spus. Rămîneți în Mine și Eu voi rămîne în voi." Am încerca noi să spunem unui om neîntors la Dumnezeu să „rămînă în Hristos"? Era Domnul mai puțin priceput ca noi?

- Ioan 15.19: „Voi nu sînteți din lume" (la fel și în Ioan 17.16). A fi neîntors la Dumnezeu înseamnă a fi din lume, dar iată că Domnul spune încă o dată în ce stare erau ei.

Învățătura Scripturii este deci foarte clară și unitară: ucenicii erau întorși la Dumnezeu, aveau viața din Dumnezeu, mai înainte de a fi mers Hristos la cruce.

Credincioșii din Vechiul Testament aveau ei viața din Dumnezeu?

Subiectul acesta este în strînsă legătură cu cel dinainte, pentru că ucenicii, înainte de cruce sau, mai exact, înainte de Cincizecime, erau sub vechiul legămînt.

Cum vede Dumnezeu lucrurile

Noi avem totdeauna tendința să aducem lucrurile la nivelul nostru și să le facem potrivite cu priceperea noastră, cu gîndirea noastră; dar Dumnezeu ne vorbește prin revelație și noi nu avem decît să credem, uneori chiar fără să înțelegem. Da, gîndurile lui Dumnezeu sînt mai presus de gîndurile noastre, așa cum cerurile sînt mai presus de pămînt (Isaia 55.9).

- Matei 25.34: Împărăția este pregătită de la întemeierea lumii.

- Apocalipsa 13.8: Aici se vorbește despre aceia ale căror nume n-au fost scrise, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului înjunghiat.

- 2 Timotei 1.9-10: Harul a fost dat în Hristos Isus mai înainte de vremurile timpului, dar a fost descoperit acum prin arătarea Mîntuitorului nostru Isus Hristos.

- 1 Ioan 1.2: „Vă vestim viața veșnică, care era cu Tatăl și care ne-a fost arătată".

- Romani 8.30-31: „Și pe aceia pe care i-a predestinat, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și îndreptățit; iar pe aceia pe care i-a îndreptățit, i-a și slăvit. Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri?"

Aceste versete arată că, pentru Dumnezeu, lucrarea crucii era un lucru terminat chiar înainte de a interveni căderea omului. În același fel, Domnul va spune înainte de cruce: „Am sfinșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac", atunci când nu se împlinise nimic pentru mîntuirea noastră și viața Sa perfectă, dimpotrivă, era o acuzație în plus pentru cel păcătos.

Ce știau credincioșii Vechiului Testament despre Hristos?

Este greu de spus ceva cu precizie, dar vom cita cîteva expresii: •

- Ioan 5.46: Isus a zis: „Moise... a scris despre Mine". •

- Ioan 12.41: „Isaia a spus aceste lucruri cînd a văzut slava Lui (a lui Hristos) și a vorbit despre El". •

- 1 Petru 1.11: „Duhul lui Hristos, care era în ei, vestea mai dinainte suferințele lui Hristos și slăvile care aveau să urmeze". •

- Ioan 8.56: Isus a spus: „Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că va vedea ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat". •

- Efeseni 1.12: „Noi (iudeii) care mai dinainte am nădărduit în Hristos".

Grupul celor credincioși

Expresiile folosite ca să-i arate pe cei credincioși dovedesc că ei aveau în ei viața din Dumnezeu.

- Galateni 3.6: „Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i-a fost socotită ca dreptate". Deci el era îndreptățit.

- Galateni 3.9: „Așa că cei care se întemeiază pe credință sînt binecuvîntați împreună cu Avraam cel credincios". (Să notăm că nu sfinții Vechiului Testament sînt asemănați cu cei din perioada harului, ci dimpotrivă!)

- Galateni 3.29: „Și dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța" lui Avraam, moștenitori potrivit făgăduinței".

- Galateni 4.28: „Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sînteți copii ai făgăduinței".

Dacă ei n-ar fi fost îndreptățiți, dacă n-ar fi avut viața din Dumnezeu, cum s-ar fi putut ca Dumnezeu să-l numească pe Avraam „prietenul Său" (Iacov 2.23) și să vorbească față către față cu Moise, așa cum un om vorbește cu prietenul lui (Exod 33.11)? Ar putea omul mort în greșelile lui și în păcatele lui să stea înaintea lui Dumnezeu fără să fie nimic? Nu! Dar acești credincioși cunoșteau fericirea pe care o exprimă David: „Ferice de aceia ale căror fărădelegi sînt iertate și ale căror păcate sînt acoperite. Ferice de omul căruia Domnul nu-i ține în seamă păcatul" (Romani 4.7,8).

Un grup de necredincioși

Dacă prin Cuvînt se arată clar prezența unei grupe de credincioși, aceasta se face în contrast cu o altă grupă de persoane, de oameni necredincioși; unii au viața din Dumnezeu, alții n-o au.

- Romani 9.6-8: „Nu toți cei care se coboară din Israel sînt Israel; și măcar că sînt sămînța lui Avraam, nu toți sînt copii; ci „în Isaac vei avea o sămînță care îți va purta numele". Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sînt copii ai lui Dumnezeu, ci copiii făgăduinței sînt socotiți ca sămînță".

- Roamni 9.27: „Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mîntuită".

- Luca 16 ne arată două locuri după moarte pentru cei din vechea economie:

„în sinul lui Avraam", fără îndoială o imagine evreiască pentru a arăta fericirea din cer (Domnul nu putea încă să spună, ca mai tîrziu tîlharului pocăit: „Astăzi vei fi cu Mine în rai" Luca 23.43);

„în chinuri", Cum să obții, cît timp ești pe pămînt, intrarea în fericirea veșnică? Ascultînd de Moise și de proroci și pocăindu-te (versetul 29-30). După moarte nu mai este posibilă vreo schimbare (Eclesiastul 11.3).

- Matei 8.10-12: „Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare. Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în împărăția cerurilor; iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară, unde va fi plînsul și scrișnirea dinților".

- 1 Ioan 3.9-12: „Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămînța Lui rămîne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. Prin aceasta sînt arătați copiii lui Dumnezeu și copiii Diavolului. Oricine nu practică dreptatea nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său. Căci vestea pe care ați auzit-o de la început este aceasta: să ne iubim unul pe altul. Nu cum a fost Cain, care era de la Cel Rău și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte" (conform 1 Ioan 3.7).

Erau născuți din nou acești credincioși?

Compararea anumitor versete ne va permite să dăm un răspuns:

- Ioan 8.56: „Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că va vedea ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat". Marcu 9.1: „Unii dintre cei care stau aici nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venită cu putere". Biblia spune: „Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu" (Ioan 3.3).

- Matei 8.11: „Mulți vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în împărăția cerurilor”. Marcu 9.4: Moise și Ilie sunt cu Domnul Isus în slava împărăției (conform versetului 1). Biblia spune: „Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3.5). Deci se poate spune că Moise, Ilie, la fel ca Petru, Iacov și Ioan erau născuți din nou și aceasta înainte de cruce.

Bineînțeles, poziția creștină este deosebit de prețioasă: numai cel credincios din perioada harului poate cunoaște pe deplin, pe baza lucrării împlinite a lui Hristos, siguranța mântuirii și bucuria deplină a unei poziții noi în Hristos. Fiind unit cu un Hristos slăvit, el este binecuvântat cu orice binecuvântare duhovnicească în locurile cerești, învrednicit să aibă parte de moștenirea sfinților în lumină și strămutat în împărăția Fiului dragostei Tatălui (Efeseni 2.5-6; Efeseni 1.3; Coloseni 1.1213). Nici un credincios din Vechiul Testament n-a cunoscut aceste binecuvântări. Și toate aceste lucruri sigure ne sînt date prin prezența binecuvîntată a Duhului Sfînt, care a venit, de la Cincizecime, să-Și facă locuința în cel credincios și în Biserică. Această parte a adevărului va fi dezvoltat în cea de a doua parte a cărții acesteia.

Concluzie

Într-un fel general, putem spune că întotdeauna Dumnezeu a comunicat, prin Duhul Său, o viață nouă celor care au crezut Cuvîntul Său. Descoperirea făcută de Dumnezeu, ca obiect al credinței, a putut să crească în decursul veacurilor, încît și-a atins plinătatea atunci cînd S-a arătat Isus Hristos și cînd, prin lucrarea Duhului Sfînt, Cuvîntul lui Dumnezeu a fost completat. Dar totdeauna au fost, pe de o parte, cei care L-au crezut pe Dumnezeu și, pe de altă parte, cei care, chiar dacă poate au crezut în Dumnezeu, n-au crezut cuvintele Lui. A fost de ajuns unuia ca Avraam să creadă că sămînța lui va fi ca stelele cerului și în felul acesta să se încreadă în Dumnezeu, ca să fie îndreptățit (Romani 4). Ucenicii lui Isus au trebuit să recunoscă în El pe Mesia Cel făgăduit de Scripturi. În ce ne privește, noi trebuie să primim ansamblul Cuvîntului lui Dumnezeu și să credem că Isus Hristos a murit pentru păcatele noastre, a înviat pentru îndreptățirea noastră și a fost slăvit la dreapta lui Dumnezeu. Obiectul credinței s-a precizat în felul acesta, dar principiul a rămas același: „Celui care nu face fapte, ci crede în Cel care îndreptățește pe păcătos, credința îi este socotită ca dreptate”.

De aceea Domnul putea să spună:

- lui Nicodim: „Tu ești învățătorul lui Israel și nu înțelegi aceste lucruri?” (Ioan 3.10).

- iudeilor din Ierusalim: „Adevărat, adevărat vă spun că cine aude cuvîntul Meu și crede în Cel care M-a trimis are (și nu: va avea) viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață” (Ioan 5.24).

Desigur, lucrarea crucii era absolut necesară pentru ca un singur păcătos să poată fi mîntuit, dar în ochii lui Dumnezeu lucrarea era săvîrșită (Ioan 17.4).

- și chiar iudeilor: „Cercetați Scripturile (Vechiului Testament), pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică (și era drept să gîndească așa); dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Acum, cînd Mesia Se prezenta poporului, trebuia cu atît mai mult să fie primit Acela care era împlinirea tuturor făgăduințelor divine și de aceea El adaugă: „Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața” (Ioan 5.39,40).

clickbible.org